

KLÍČ

„Jsme kapela pohybující se v *pseudorenesančním folku*.“ Tak pojmenoval celkem případně svůj styl sám Klíč. Ptáte se, proč „pseudo“? Nevycházejí totiž z hotové tvorby starých mistrů, mají vlastní autorskou dílnu. Co se textů týče, nechává se skupina „volně inspirovat historií“, a tak zasazuje příběhy svých písní do blíže neurčeného časoprostoru, kde se to hemží různými rekvizitami, které působí na posluchače konce 20. století. Hlavními náměty bývají takové lidské problémy, které jsou nadčasové. Příběhy plné citu jsou doprovázeny kromě kytar spoustou fléten a flétniček, hobojem, violoncellem a cinkajícím trianglem.

Kapela vystupuje ve složení: Jaroslav Marian (zpěv, kytara), Pavla Marianová (zpěv, flétna), Jana Slavatová (zpěv, rytmika), Jana Neubauerová (flétny, sbor), Blanka Škodová (violoncello, sbor), Milan Venkrbec (kytara, sbor), Bedřich Hejsek (hoboj, anglický roh). *Betyнка*

Dlouho jsem zvažoval, zda vůbec reagovat na úvodní článek 14. Zpravodaje pana M. Nakonec jsem se tedy rozhodl a v následujících řádcích hodlám polemizovat o myšlence „bubínkářského“ fašismu.

Zaráží mne, jak silná slova užil tak neuvěřitelně pohodový Medvěd. Podle mého názoru si však rozmazal skutečně velikou kostku másla po hlavě. Nejsem si vědom, že někdo z bubínkářů zavalil důvod, na jehož základě nás „pseudootec“ tohoto festivalu nazval fašisty. Mohu-li se vyjádřit za všechny, kterých se toto oslovení týká – zasmáli jsme se. Nikoho jsme nepřesvědčovali, že má poslouchat naši hudbu. Nikoho jsme nenapadli za produkci muziky jiného žánru, jak by se mohlo z řádků úvodníku zdát. Máme rádi dobrou hudbu, ať se jedná o folk, country (tancoval jsem dva roky předtančení na country zábavách), etnomuziku i vážnou hudbu. Kdyby tomu tak nebylo, nejsem zde na folkovém festivalu pošesté. Dokonce i když se podívám na svět očima pána, co se tři noci nevyspal, nezahlednu nic nového. Není to tak dávno, když ještě v Telči žila láska k muzice, pohoda i tolerance, bylo málo lidí, kteří se zde v klidu vyspali. Toto město festivalemu žilo. Na tábořišti hořely ohně do svítání, na náměstí i v podchodu pod zámek hrály skupiny muzikantů od světla do světla. Medvěde, sáhnu Ti do svědomí. Kdo podniká tendenční výpady proti žánrové muzice? Kdo tu zakazuje lidem hrát, i když produkci poslouchají desítky lidí? Když se tleská? Nebylo to tu kdysi? I v úvodníku zpravodaje sis vzpomněl na starý časy. Medvěde, ty už tu nejsi kvůli muzice, jsi tu kvůli zlatům.

Indián a The Drumers a The Publikum

Bubínkáři Indiáne

Věz, že z hlediska člověka snažícího se usnout je nulový rozdíl mezi tvou produkcí a řevem opilce - obojí je v dané chvíli obtížný ramboj. Ne každý může odejít – třeba proto, že má poblíž postel. Všechno je to o hranicích svobody. Jestli jsi vážně tak dobrý, určitě najdeš posluchače i tam, kde to nikoho neobtěžuje. *Dáša*

Indiáne, uvědomuji si, že v rámci dobrých vztahů s „trávou“, se ti bubínky nezdaří hlučné. Věř mi, že je zábava, když jdeme v jednu hodinu do pekárny a do kroku nám zní vaše tam-tamy. Bohužel si zřejmě neuvědomuješ svou sobeckost. Svoboda jednoho končí tam, kde začíná svoboda druhého. To je demokracie. Moje svoboda je neomezená. To je totalita. Tvé jednání je přesně to druhé, což mě k tvému svobodomyšlenkářství neseď. *Eda*

Eda se podíval na nápis KLÍČ a prohlásil:

„Hele, to je hezký, jak je tam ta nota místo í ...“

ZPRAVODAJ 15/99 - Během roku velmi nepravidelný, zato o Prázdninách v Telči každodenní... Jeho stránky jsou číslvány a po vložení do desek u nás zakoupených, vytvoří skromnou připomínku toho, že se máme. Redakce: Tuřín, Eda, Zuzka, Betyнка, Míra; medved@jitel.cz, www.webhouse.cz/telc_folk

připravováno
s radostí
♥ a láskou ♥

úterý

Prázdniny v Telči

Z P R A V O D A J

letos patnáctý

klíčový

10.8.99

Prázdniny v Telči totiž nejsou festival, ale způsob života!

Jamie Marshall

V dnešním zpravodaji jsme opět museli věnovat prostor polemikám ohledně rušení nočního klidu všelijakými bubínkáři.

Byl jsem si promluvit s Indiánem, aby trochu vysvětlil, co se tady děje. Nic moc jsem z toho nepochopil. Indián mi řekl, že tady stejně jsou noctuna pozdě do noci, že tady stejně opilci dělají rámus na náměstí, tak proč vyjždíme proti bubínkářům? My přitom samozřejmě vyjždíme proti komukoliv, kdo jakkoliv omezuje svobody ostatních. I kdyby v tom průchodu hrál ve dvě ráno třeba Eric Clapton, tak by prostě rušil noční klid. Indián argumentuje také tím, že se kolem nich každý večer utvoří početné publikum, lačné po přívalu dalších a dalších rytů....

Když někdo nechce kouřit, tak si tu cigaretu nezapálí, ale bydlíte-li na náměstí, a nechcete poslouchat zběsilé variace pro ruce a blánu, nemůžete jen tak neposlouchat. Zvukové vlny vám vibrují s vaší postelí a oči se nechtějí zamhouřit...
Tuřín

Nocturna:

ČAVA

nám. J. Kypty

Bonsai č. 3

pod Liduškou

Zítřka na zámku:

Madalén,

Honza Nedvěd & Příbuzní

Zítřka na kocourech:

Sluníčko, Svítání, Folkšok

Jamie Marshall, veskrze známá hvězda londýnské hudební scény, přijel letos již po sedmé do České republiky. Tentokrát si na cestě k telčským fanouškům dokonce i sám zařídil – na nezvyklé straně auta i silnice. Bez okolku hupl na zámeckou scénu (v těsném závěsu za svým dobrým přítelem Slávkem Janouškem) a hnedle se pustil do hraní. Brzy se pěkně rozparádil nejen energickým akterem, ale i valná většina publika a ode stěn, zábradlí a malebných arkád se ozvěnou odrážela všeobecně výtečná nálada. Jamie Marshall sestupoval z rozhoupaného pódia s hřejivým pocitem zadostiučinění – opět si mohl jen blahopřát. Své posluchače, ať už cizince nebo našince, upřímně miluje. Zvláště letošní Telčí, jak později prozradil, se pohár jeho spokojenosti dolil po okraj. Pohodář s věčným, nevtíravě vstřícným úsměvem na tváři, se ochotně nechal zlákat i k malé rozpravce (bohužel ještě bez elektronického záznamu) a vcelku bezbolestně popustil na světlo světa další netušené informace. Na Čechy, Moravu, ni Slezsko si prý ani v nejmenším nemůže stěžovat, vždy se vracívá rád a s neutuchajícím nadšením potkává staré i nové přátele. Většinou zavítá hlavně do Prahy (nejmilejším cílem mu jsou podniky U Hrocha a U Zlatého Tygra) – s gusem si užívá našeho způsobu života. **Pokračování na další straně ...**

Přijďte si s námi vychutnat zatmění slunce!

Jistě vás neminuly zprávy o tom, že dojde k zatmění Slunce. I my bychom rádi nepromeškali tento jedinečný přírodní úkaz, protože zítra od jedenácti hodin začíná na kocouří scéně koncert "svítících" uskupení jako je Sluníčko, Svítání a Folkšok s písničkou Sunshine. V Telči se Měsíc poprvé přehoupne přes sluneční kotouč v 11:23. Ve 12:44 minut dojde k devadesátisedmiprocentnímu zaměření Slunce, tak si s sebou nezapomeňte vzít svíčky (myslím to vážně, posvítíme si svíčkama, až bude tma). Ve 14:05 bude Slunce zase v plné síle. Podle předpovědi počasí oblačnost ustupuje. Protože to ve všech novinách psali, napíšeme to taky: Lidi, vemte si svářačský brejle. Nebo alespoň vykuchanou disketu. Lidské oko není uzpůsobeno pro pozorování zatmění, duhovka se roztáhne, jako by byl šero, avšak paprsky i z částečně zakrytého Slunce mají stále stejnou sílu. Proto hrozí propálení sítnice! Tak bacha! Je to pravda! Nekecáme! A nespěte na náměstí! Možná bude chvíli tma, ale stále bude poledne!

Johanes Turke

Pokračování z titulní strany

Ke vši směle jej nyní ale volají mnohé domácí povinnosti zpět pod ochranný dohled Winsdoru. Dokončuje zrovna své druhé album, příští tři dny se může těšit na hodiny a hodiny strávené ve studiu. Když skládá své písně, inspiruje se často vlastními prožitky. K vlastnímu stylu hry dopěl přes Mozarta, folkovou hudbu, Jamese Taylora, Johna Martina, Billa Willise a hráče reggae ve starém stylu. Není věřící, ani úplný ateista, bere si ze všeho to dobré, jen jej mrzí, když někdo prohlašuje, že ten jeho bůh je ten jediný pravý. Má za to, že vlastní osud si lidé mohou sami ovlivnit, stačí trochu se snažit. On sám byl od mládí přirozeným bavičem a i přes studia na obchodní akademii si našel svou cestu k muzice. V domácnosti je momentálně dosti zaneprázdněn, stěhuje se, rekonstruuje nový dům a ve svých čtyřiačtyřiceti se (3. září) poprvé v životě žení. Pokud zrovna nepracuje, věnuje se cyklistice, jídlu (potrpí si na stravu Bangladěše, Thajska, Francie či Vietnamu, pošmákně si na chilském červeném, i na našem Regentu). Také zbožňuje chodit do kina. Film, jenž jej v poslední době zaujal, jakoby se stával jeho životním heslem: "La vita è bella"

Děkuji.

Zuzka

Ještě jednou Jablkoň

Mnozí z vás si ve včerejším zpravodaji přečetli o Jablkoní, která(y) zahraje dnes večer na zámku. Pokoušet se jednoduše zařazovat hudbu Jablkoně nelze: některé uchvátí, jiné naopak odradí. Navštívíte vystoupení, kde budou používány nástroje, které by mnozí již netitulovali "hudební" až po běžně využívané. Dynamika, nevypočitatelnost a neotřelost produkce Jablkoně - nejen v duchu posledního alba stále písničkové - je při živých vystoupeních doplňována různými zvuky, jež vyluzují samotní hudebníci.

Vše řečené se vztahuje především k hudbě „Velké polní Jablkoně," čili úplné sestavy kapely. Pokud vás tato nezaujme, nevěšete hlavu. Zkuste navštívit zítřejší koncert „Malé lesní Jablkoně," tvořené jablkoními kytaristy M. Němcem a M. Carvanem. Oba hudebníci přirozeně nepopírají svůj původ, ovšem věnují se i folkovým písním, jejichž provedení je zajímavou alternativou k jejich podání tak, jak je znáte. Součástí vystoupení „Malé lesní Jablkoně" jsou i instrumentální skladby, v nichž exhibuje (v nejlepším smyslu slova) M. Carvan. Jablkoň (obě varianty) je dnes častým účastníkem folkových festivalů (Zahrada, Náměšť) a není pochyb, že i zdejšímu publiku má její (jeho) hudba co říci.

PS: Hostem koncertu Jablkoně je jeden z nejvýznamnějších současných českých houslistů Jaroslav Svěcený, který se skupinou v roce 1991 natočil album. I to je zárukou kvality dnešního hlavního večerního koncertu.

Kuba & Kuba

Honza Nedvěd

Psát něco o písničkách Honzy Nedvěda je jako napsat o tom, že v lese rostou stromy. Snad každý zná písně jako Valčíček nebo Stánky. Ale co víme o něm samotném? Narodil se 24. září 1946 a postupem času hrál v Torontu, Brontosauerech nebo Spirituál Kvintetu. Po celém muzikantském životě jej doprovázel bratr František, který se po Honzově onemocnění osamostatnil a stal se velmi úspěšným. Co se vlastně stalo? Honza onemocněl, rozvedl se a dostal mrtvici. Dnes se již cítí v pořádku a jak sám řekl o koncertování: „Když mám stát před lidmi a dvě hodiny jim zpívat, to je jako kopat příkop. Na první pohled to vypadá jako nezávažné a veselé, ale je to hrozná dřina." Byl čtyřikrát ženatý a má pět dětí, z nichž Jan vede skupinu Příbuzní, která Honzu Nedvěda st. v současnosti doprovází..

Edomír

Svítání

Příznivci akustického folku, těšte se! Zítra na kocouří scéně vystoupí brněnská vokální skupina Svítání. Vznikla v listopadu roku 1997, o rok později se zúčastnila Trampské Porty '98, festivalu v Českovicích u Blanska a soutěžního festivalu v Kutinách, kde získala 1. místo. A teď pozor! Ani v naší krásné Telči už nejsou úplnými nováčky, neboť se nám představili již na Folkových vánočních prázdninách.

Současné obsazení folkové skupiny Svítání: kapelník Jiří Fadrný (zpěv, kytara), Helena Bízová (zpěv), Martina Nollová (zpěv), Štěpán Polícer (zpěv, 12ka, flétna, klavír), Tomáš Špaček (kontrabas), Zdeněk Lichtneger (zpěv, kytara), Vlastimil Sapák (zvučák).

Betyнка

Bonsai č.3

Tato skupina vznikla v září roku 1998 a od prosince hraje v sestavě: Václav Koblenc (doprovodná kytara, flétna), Honza Přeslička (sólová kytara, harmonika), David Hiner (bongo) a Zuzka Březinová (zpěv, rytmika). Jak nám o sobě prozradili, nesnaží se o to, aby vyhrávali Porty a podobné ceny, ale oprášit staré a krásné písně od Bonsae, která existovala v osmdesátých letech. Tito lidé se sešli na kolejičkách v Českých Budějovicích, kde všichni studují na VŠ. Pokochat se jejich skladbami se můžeme dnes na nocturnu pod Lidušskou, za deště v Konviktu.

E d o m í r

Pobřežní hlídka

Ve středu večer nás čeká muzikál na motivy TV NOVA (té staré), který slaví veliké úspěchy ve všemožných krajích naší republiky. Představení "Pobřežní hlídka", v podání Příležitostného souboru Radovana Jury z Opavy. Mylím, že se budeme dobře bavit. Postarají se o nás Mič v podání Tomáše Davida, Lucy předvádí Monika Ševčíková, Pamelu zahraje Liba Šimková – Hanáková a Haryho Aleš Koudela. Podle novinových výstřížků ze všelijakých regionálních tiskovin, muzikál Pobřežní hlídka nás donutí k smíchu. Tak co říkáte, uvidíme?

ČAVA

Šílení jazzmani schopní improvizovat až do čtyř do rána, skupina oblíbená v pražských klubech, vystoupí dnes večer opět v Telči.